

Egyedüllét

Azok közé a magányosok közé tartozom, akik nagyon ritkán vannak egyedül. Tulajdonképpen csak az írásnak-olvasásnak szentelt időben. Mesterségem, a tanárság, olyan természetű, hogy feszült emberi együttlétre kényszerít; esténként pedig valami pánikszerű riadtság kerget az emberek közé.

Itt napok óta egyedül vagyok. Intézkedéseken, kérdezősködéseken kívül senkivel sem váltok szót. Életemben először vagyok ennyi ideig egyedül.

Csodálatos, hogy mennyire nem hiányzik az emberi társaság. Sose hittem volna, hogy ilyen jól eléldegélek beszélgetés és közösség nélkül. Tanácsokat a Baedekertől kérek, amely valóban barátilag viselkedik, mindenre gondol, mindenütt útbaigazít. Közölnivalóimat egy jegyzetblokkra vetítem.

Érzem, hogy milyen jót tesz ez a magány. Gondolataim hosszabb sorokba sorakoznak, érzéseim intenzívebbek, a körvonalakat tisztábban látom. Kaotikus dolgok rendre törekszenek, általában minden, ami bennem van, forma és kifejezés felé tör és érik.

Jól esik tudni, hogy megtaláltam a nagy csodaszert – ha nem is fogok élni vele.

Solitudine

Mi ritengo tra quei solitari molto raramente soli. In realtà lo sono solamente nei sacrosanti momenti in cui leggo e scrivo. La natura della mia professione, l'insegnamento, impone una tesa coesistenza in mezzo alla gente; di sera invece una specie di irrequietezza mista a panico serpeggia tra le persone.

Qui sono solo da giorni. Non scambio parola con nessuno, se non per dare disposizioni o chiedere qualcosa. È la prima volta in vita mia che passo così tanto tempo da solo.

È incredibile quanto non mi manchi la compagnia delle persone. Non avrei mai pensato di poter vivere così bene senza una comunità e senza conversare con nessuno. Chiedo consiglio alla guida Baedeker, che si comporta proprio da amica: pensa a tutto, mi guida nella giusta direzione. Segno le mie osservazioni su un taccuino.

Come mi fa bene questa solitudine! I miei pensieri si sviluppano lungo linee più lunghe, le mie sensazioni sono più intense, vedo i contorni più chiaramente. Il caos tende all'ordine, in generale tutto ciò che è in me si proietta e si concretizza verso la forma e verso l'apparenza.

Mi fa piacere sapere di aver trovato la panacea, anche se non ne farò uso.

Trad. di Giulia Cicerone